

Svátek /nejen/ asijské poezie

Ve dnech 2. až 6. března se konala v Hanoji třetí **Mezinárodní konference o vietnamské literatuře** a druhý **Asijsko-pacifický básnický festival**, k němuž přistoupila i účast na třináctém **Dni vietnamské poezie** (5. března). Zastoupeni byli básníci, prozaici, literární vědci a kritici, editoři, nakladatelé a překladatelé ze 43 zemí, přičemž nejpočetnější delegace vyslali z Číny (nepočítaje delegace z Hongkongu a Tchaj-wanu), z Barmy, Indie, Mongolska, Ruské federace, USA a z Thajska. Z České republiky se jej účastnili zástupci vedení Unie českých spisovatelů, básník Karel Sýs a literární kritik Alexej Mikulášek. Ze zemí Evropské unie jsou ve sborníku festivalu uvedeni ještě literáti z Německa, Polska, Rumunska, Slovenska, Švédska a z Velké Británie.

Jakkoli nebylo možné, aby zde více než 150 delegátů vystoupilo se svou tvorbou, s analýzou textu nebo alespoň s upřímným pozdravem, byla důstojně představena poezie všech zemí, jež se festivalu účastnily. Přitom se jednacímí jazyky staly vietnamština a angličtina. Poezie a eseje byly nejednou tlumočeny do národních jazyků a pak následně přeloženy do jazyků jednacích.

Akce se těšila mimořádnému zájmu vietnamských i zahraničních médií; čeští zástupci poskytli řadu interview redaktorům vietnamských televizních i rozhlasových stanic. Ocenění zaslouží i nemalá podpora z řad pracovníků Svazu vietnamských spisovatelů a samozřejmě zvláště vládních orgánů, o čemž svědčí téměř dvouhodinová audience u hlavy státu - vietnamského prezidenta Truong Tan Sanga. Čeští zástupci mu předali nejnovější český překlad Ho Či Minova „Deníku z vězení“. Jako pozitivní lze hodnotit i fakt, že u příležitosti konání festivalu a konference bylo vydáno několik sborníků.

Akce měla vpravdě reprezentativní rozměr, od oficiálního zahájení přes četné koncerty, pěvecká a taneční vystoupení, dále ukázky klasické vietnamské instrumentální kultury až po VIP ubytování a téměř diplomatický status účastníků. Konference a festivaly se konaly např. v Muzeu vietnamské literatury, v Palace Cultural Friendship, Opera House v Hanoji, v Palace Vietnam-Japan Friendship v Halongu, ve svatyni Cao Ba Quata v Phu Thi-Gia Lam Ha Noi a na mnoha dalších místech. Oficiální přivítání bylo také samozřejmostí.

Hlavní myšlenkou a posláním festivalu byla mírová koexistence různých kultur, umění jako most mezi národy a vědomí nutnosti podporovat slovesné umění, které se stává nástrojem komunikace a porozumění mezi národy. Zdá se, že i americko-vietnamské kulturní vztahy se od devadesátých let rozvíjejí bez potřeby evokací negativních aspektů dědictví minulosti.

Konference, Festival i Den poezie ukázaly nejen noblesu a půvab, ale i citovost a dynamiku vietnamské a vůbec asijské slovesné kultury, asijskou spiritualitu. Oživily cosi z původního synkretismu umění, jehož je to slovesné sice podstatnou, nikoli však výlučnou a dominantní složkou. Je-li v současné Evropě běžné čtení básní a prózy „potichu“ a „pro sebe“, mluvené slovo pak zní v podobě profesionální recitace nebo v podobě autorského čtení, potom představené asijské umění slova bylo funkčně doplňováno prvky hudby, dramatizace a zvláště zpěvu, nebo i tanečními či vizuálními kreacemi.

Závěrem lze konstatovat, že byly vytvořeny seriózní předpoklady pro další spolupráci mezi oběma literaturami a jejich spisovatelskými organizacemi.